

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea august - noiembrie 2025**

Comisia de evaluare pentru Secția penală

**RAPORT DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIEI LA EVALUARE
FORMULATĂ DE CANDIDATUL CU NUMĂRUL DE COD 1016**

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (4) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, privind punctajul stabilit prin raportul de evaluare a hotărârilor judecătorești ori, după caz, a celorlalte acte întocmite de:

CANDIDAT: COD 1016

**Contestația formulată de candidatul cu numărul de cod 1016 urmează a fi
RESPINSĂ pentru următoarele considerente:**

Contestatorul a susținut, la modul general, că există deficiențe majore de analiză și interpretare calitativă a hotărârilor judecătorești depuse, care au condus la un punctaj nejustificat de scăzut la majoritatea criteriilor de evaluare. Tonul raportului este formalist și evită, în mod sistematic, recunoașterea efortului argumentativ și a rigorii logice și juridice manifestate în hotărârile examinate.

Totodată, contestatorul invită comisia de contestații să efectueze o examinare riguroasă și obiectivă a lucrărilor depuse, cu accent pe calitatea motivării și raționamentul juridic.

Însă, preliminar, este de precizat faptul că *fiecare criteriu după care se evaluează o hotărâre judecătorească are o pondere egală, de maxim 10 puncte, conform art. 14 alin. 4 din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.*

a) capacitatea de analiză și sinteză

Cu privire la punctajul acordat, se susține de către candidat că acesta nu reflectă realitatea, ci denotă o lectură superficială și o neînțelegere a rolului instanței de apel.

Candidatul a susținut că, în cazuri complexe, se impune prezentarea în detaliu și preluarea argumentelor părților, precum și reflectarea probatoriului în sinteză, făcând trimitere punctual la hotărârile nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8 și 10 depuse de candidat și hotărârile nr. 8, 13, 14, 20, 29 și 30 selectate de comisie

Criticile sunt nefondate.

Cu referire la acest criteriu de evaluare, comisia de soluționare a contestațiilor constată că deficiențele reținute de comisia de evaluare se regăsesc în majoritatea hotărârilor pronunțate de candidat. Spre exemplificare, comisia de soluționare a contestațiilor se va apleca asupra hotărârilor cu privire la care candidatul a contestat raportul de evaluare.

Astfel, în **Hotărârea nr. 1** depusă de candidat, pronunțată în calea de atac a apelului, au fost redată integral considerentele primei instanțe, fără niciun fel de sintetizare a acestora, inclusiv mențiunile primei instanțe cu privire la actele procesuale efectuate la termenele de judecată acordate în primul ciclu procesual.

Astfel, „*Tribunalul a audiat următorii martori:*

- C1 la termenul din data de 15.4.2019 [fila 17 vol. 3];
- M1 la termenul din data de 27.5.2019 [filele 27-28, vol. 3];
- M2 la termenul din data de 27.5.2019 [fila 29, vol. 3];
- M3 la termenul din data de 24.6.2019 [filele 41-42, vol. 3];
- M4 la termenul din data de 24.6.2019 [fila 43, vol. 3];
- M5 la termenul din data de 9.9.2019 [fila 70, vol. 3];
- M6 la termenul din data de 7.10.2019 [fila 89, vol. 3];
- M7 la termenul din data de 7.10.2019 [fila 90, vol. 3];
- M8 la termenul din data de 4.11.2019 [fila 113, vol. 3];
- M9 la termenul din data de 4.11.2019 [fila 114, vol. 3];
- M10 la termenul din data de 2.12.2019 [fila 131, vol. 3].

Tribunalul a făcut aplicarea art. 381 alin. 7 C.p.p. în privința martorilor C3 [la termenul din data de 27.5.2019]; C2 [la termenul din data de 27.5.2019]; M11 [la termenul din data de 4.11.2019].

De asemenea, a procedat la audierea inculpaților I3, I2, I6 și I5, la termenul de judecată din data de 15.3.2023, inculpații I4 și I1 învederând faptul că nu doresc să dea declarație în cauză.” În același timp, motivele de apel nu sunt sintetizate, acestea fiind redată pe un număr de 10 pagini.

În **Hotărârea nr. 2** depusă de candidat, pronunțată în calea de atac a apelului, au fost redată integral motivele de apel, fără niciun proces de sintetizare a acestora, pe un număr semnificativ de pagini din hotărârea evaluată, respectiv de la pag. 68 la pag. 157. De asemenea, în mod corect a reținut comisia de evaluare împrejurarea că argumentele cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice, întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor și forme de vinovăție au fost preluate întocmai (copy-paste) la fiecare dintre inculpații cu situație juridică similară, aspect care a încărcat inutil hotărârea cu consecința îngreunării înțelegerii acesteia de către cei cărora li se adresează, în mod special de către părți.

Este important de precizat că, în procesul de evaluare a unei hotărâri judecătorești, comisia de evaluare nu este îndrituită să evalueze „complexitatea ridicată a dosarului, a ingineriilor financiare puse la cale de inculpat, ce au permis, delapidarea a peste 39 milioane de euro, prin diverse societăți off-shore, a unei importante societăți din România...”, astfel că susținerea candidatului contestator, în sensul că s-ar fi omis aceste aspecte, nu are niciun temei.

În **Hotărârea nr. 3** depusă de candidat, pronunțată în calea de atac a apelului, este redată integral sentința primei instanțe de judecată, respectiv este redat conținutul integral al rechizitoriului, inclusiv modalitatea de sesizare a organelor judiciare, aspecte care apoi au fost reluate în analiza primei instanțe și reținute parțial în motivele de apel, astfel cum în mod corect a reținut comisia de evaluare. De asemenea, nu este făcută o sinteză a motivelor de apel, acestea fiind redată pe nu mai puțin de 50 de pagini (file 68-119).

În **Hotărârea nr. 5** depusă de candidat, pronunțată în calea de atac a apelului, se constată reluarea de către candidat a sentinței primei instanțe în întregime, inclusiv a aspectelor procedurale. Astfel, s-a reținut în hotărârea evaluată că „Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului ... la data de, sub nr.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 19....., judecătorul de cameră preliminară a admis cererea inculpatei I3 cu privire la discuțiile purtate în cabinetul de avocatura și în consecință, a exclus proba existența pe CD Hawk Aplicatia player.exe.-secțiunile 1-3, ca fiind nelegală, respingând în rest cererile și excepțiile inculpaților.

În continuare, judecătorul de camera preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății

Încheierea a rămas definitivă prin necontestare.

La primul termen de judecată, cu procedura legal îndeplinită, ulterior citirii în extras de către grefierul de ședință în baza art. 374 C. proc. pen. a actului prin care s-a dispus începerea judecății, instanța a i-a întrebat pe inculpați dacă solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, aducându-le la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. 10 C. proc. pen. În urma răspunsului negativ al inculpaților s-a dispus efectuarea cercetării judecătorești.

La termenele de judecată din 12....., respectiv 03..... tribunalul a procedat la audierea inculpaților.

La termenul de judecată din data de 20....., tribunalul a procedat la audierea martorului B5.

În ședința din 28.....2017 tribunalul a audiat pe martorii B6, E6, E7, B10.

La termenul de judecată din 02.....tribunalul a procedat la audierea martorilor E2, I5, E3, B3.

În ședința din 04.....2018 tribunalul a audiat pe martorii C2, C4, E3.

La termenul de judecată din 16.....2018 tribunalul a procedat la audierea martorilor C6, C8.

În ședința din 12.....2018 tribunalul a audiat pe martorii E8, E9, E10, E11, E3, E12, C5, E13, E14, E15, C3, C1.

În ședința din 11.....2018 tribunalul a audiat pe martorii B9, C9, F1, C10, C11.

La termenul de judecată din 02.....2018 tribunalul a procedat la audierea martorilor F2, F3, F4, F5, F6, F7, iar la termenul de judecată din 23.....2018, tribunalul a procedat la audierea martorului F8, F9, F10, F11.

Ulterior începând cu termenul din 27.....2019, tribunalul având în vedere principiul nemijlocirii și cauzele CEDO Beraru contra României și cauza Cutean contra României, a dispus readministrarea probatoriului încuviințat în cauză, debutul cercetării judecătorești fiind dat de reaudierea inculpaților.”

De asemenea, a fost preluat conținutul integral al rechizitoriului, inclusiv modalitatea de sesizare, aspecte regăsite de trei ori în cuprinsul hotărârii. Și în cazul acestei hotărâri se constată o lipsă de preocupare a sintetizării motivelor de apel, acestea fiind redactate pe aproximativ 14 pagini.

Totodată, comisia de soluționare a contestațiilor constată că fiind temeinice reținerile comisiei de evaluare vizând redarea conținutului interceptărilor telefonice (în unele cazuri chiar de 3 ori pe parcursul hotărârii evaluate) și a declarațiilor martorilor, fără a se face o sinteză a acestora prin reținerea doar a acelor împrejurări care prezintă relevanță pentru cauză.

În **Hotărârea nr. 10**, depusă de candidat, pronunțată în fond (cerere de punere în executare a mandatului european de executare), se constată, așa cum a reținut și comisia de evaluare, o înșiruire a încheierilor de ședință și preluarea dispozitivului acestora cu privire la demersurile întreprinse pentru obținerea unor relații/informații suplimentare, dar și o înșiruire a încheierilor prin care s-a menținut măsura controlului judiciar dispusă față de persoana solicitată. Necesitatea prezentării demersurilor întreprinse de instanța de judecată, invocată de către candidatul contestator în prezenta contestație, putea fi realizată prin precizarea demersurilor întreprinse și rezultatul acestora, fără a fi indicată fiecare încheiere și măsurile dispuse prin aceasta. De asemenea, pentru precizarea măsurii controlului judiciar sub imperiul căreia s-a aflat persoana solicitată era suficientă indicarea încheierii prin care a fost luată și a celei prin care a fost revocată, cu mențiunea menținerii acestei măsuri între cele două momente, fără a se înșirui fiecare încheiere prin care s-a dispus asupra măsurii, aspect de natură a încălca hotărârea în mod inutil.

În **Hotărârea nr. 13** selectată, pronunțată în calea de atac a apelului, se constată că a fost preluat de către candidat, integral, conținutul hotărârii instanței de fond, inclusiv aspectele procedurale, împrejurare reținută în mod corect și de către comisia de evaluare. De pildă, în hotărâre se arată că:

„La termenul de judecată din data de 2.06.2022 prima instanța a constatat lipsa de procedură cu părțile civile ...V.1... și S.C. ...G.1... S.R.L. și a dispus amânarea judecării cauzei.

La același termen, au fost depuse acordurile de mediere cu nr. ...4 și ...5 încheiate la mediator ...NN..., între inculpatul ...Y.1... și persoana vătămată ...V.5 (fostă...), precum și între inculpatul ...Y.1... și martorul ...M.1.... Persoana vătămată și martorul au arătat că doresc și au acceptat soluționarea amiabilă atât a laturii penale cât și a laturii civile a cauzei. Inculpatul și-a asumat toate cheltuielile judiciare din prezenta cauză (f.169-182 vol. I d.i.).

La termenul de judecată din data de 30.06.2022, inculpatul ...Y.1..., asistat fiind de către avocatul ales, a precizat că înțelege să se prevaleze de dispozițiile art.396 alin.10 C.proc.pen., arătând că recunoaște săvârșirea faptelor pentru care a fost trimis în judecată și că este de acord ca judecata să aibă loc exclusiv în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, probe pe care le cunoaște și le însușește. Declarația dată de către inculpat în acest sens a fost consemnată și atașată, după citire și semnare, la fila 1 vol. II din dosarul cauzei.

Prima instanță, în temeiul art. 375 alin. 2 C.proc.pen., a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în procedura simplificată.

Prima instanță a pus în discuția părților și apoi a clarificat încadrarea juridică stabilită prin actul de sesizare a instanței, în sensul că aceasta este corectă în ansamblu, dar nu se poate reține instigarea cu privire la fiecare act material comis de inculpatul ...Y.1... cu privire la infracțiunea prev. de art. 310 alin.1 C.pen. cu referire la art.316 C.pen.. În cazul inculpatului ...Y.1..., acuzația privește instigarea la o infracțiune de falsificare de monedă în formă continuată (13 acte materiale) însă prima instanță a reținut, în concordanță cu poziția apărătorilor inculpaților la care a achiesat și reprezentantul Ministerului Public, că ulterior instigării, celelalte acte materiale sunt acte de complicitate. Cu toate acestea, având în vedere relația dintre formele de participare, în funcție de gravitatea acestora, complicitatea fiind absorbită în instigare, încadrarea juridică rămâne aceeași în ansamblu, așa cum le-a fost adusă la cunoștință inculpaților.

La termenul de judecată din data de 16.08.2022, avocatul inculpatului ...Y.1... a depus la dosar înscrisuri în circumstanțiere, printre care și copiile unor posibile denunțuri efectuate de inculpatul ...Y.1... și a solicitat verificarea îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea dispozițiilor art.19 din Legea nr. 682 din 19 decembrie 2002.

Prin urmare, prima instanță a emis adrese către Parchetul de pe lângă Tribunalul și către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală, pentru a se preciza în ce mod au fost valorificate denunțurile inculpatului ...Y.1..., pentru a se putea verifica îndeplinirea condițiilor pentru aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 interpretate în lumina Deciziei ÎCCJ nr. 79 din 18 noiembrie 2021, referitoare la dezlegarea unor chestiuni de drept, fapt pentru care a amânat judecarea cauzei.”

Redarea în integralitate a hotărârii primei instanțe a determinat comisia de evaluare să rețină disproporția evidentă dintre prezentarea hotărârii atacate și expunerea temeiurilor de fapt și de drept care au condus la soluția pronunțată în apel, expunere care se întinde pe 7 pagini din totalul de 39 pagini. Sub acest aspect, candidatul contestator a susținut că este în imposibilitate de a formula o apărare corespunzătoare întrucât în raportul de evaluare nu se indică clar și precis deficiența respectivei hotărâri, susținere constatată de comisia de soluționare a contestațiilor ca fiind vădit nefondată față de cele reținute în raportul de evaluare cu privire la această hotărâre.

Cu privire la **Hotărârea nr. 8** selectată, având ca obiect soluționarea cererii de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura arestului la domiciliu sau cea a controlului judiciar,

comisia de soluționare a contestațiilor reține, în dezacord cu susținerea contestatorului, că este importantă prezentarea încheierii prin care s-a luat măsura preventivă, respectiv indicarea temeiurilor de fapt și de drept reținute de judecătorul de drepturi și libertăți, ce au condus la luarea unei măsuri preventive, precum și reținerea situației de fapt și a încadrării juridice în propria analiză pentru a putea fi efectuată o evaluare a menținerii/schimbării temeiurilor avute în vedere la luarea măsurii, necesară soluționării oricărei cereri de înlocuire, indiferent de timpul scurs de la luarea sau prelungirea măsurii.

Referitor la **Hotărârea nr. 20** selectată, la care face trimitere candidatul contestator în motivele prezentate la punctul II, secțiunea A, pct. 4 lit. h, comisia de soluționare a contestațiilor constată că este pronunțată în materia măsurilor preventive și nu sunt făcute, în cadrul acesteia, trimiteri la vreo hotărâre civilă de soluționare a contestației la executare sau vreo analiză cu privire la caracterul subsidiar (ultima ratio) al infracțiunii de abuz în serviciu.

b) Coerență în exprimare

Cu privire la evaluarea realizată la acest criteriu, comisia de evaluare a reținut, în esență, că hotărârile nu prezintă o „structură coerentă de natură să faciliteze parcurgerea acestora”, și a constatat lipsa unei analize proprii, utilizarea de expresii improprii stilului judiciar, fraze neterminate sau utilizarea de concepte fără a avea o inițiere proprie. Candidatul contestator a contestat această evaluare, susținând că deficiențele constatate de comisia de evaluare sunt, în esență, de ordin stilistic, ignorând conținutul juridic.

Preliminar, comisia de soluționare a contestațiilor îmbrățișează punctul de vedere al candidatului contestator în sensul că motivarea unei hotărâri trebuie să fie pertinentă, completă, întemeiată, omogenă, concretă, convingătoare și accesibilă. În plus, comisia de soluționare a contestațiilor mai reține că în motivarea unei hotărâri judecătorești trebuie să se utilizeze fraze cât mai scurte și clare și un limbaj accesibil, prin raportare la un nivel mediu de înțelegere, care să faciliteze parcurgerea argumentelor de fapt și de drept ce au condus la adoptarea soluției, în primul rând, de către părți, întrucât acestora li se adresează în principal hotărârile judecătorești.

Criticile formulate sunt, însă, nefondate, comisia de evaluare făcând aprecieri corecte cu privire la acest criteriu.

În dezacord cu candidatul contestator, comisia de soluționare a contestațiilor reține că lipsa unei analize proprii, frazele neterminate, utilizarea unor expresii improprii stilului judiciar nu sunt aspecte de ordin stilistic, ci de conținut al hotărârii judecătorești, întrucât putem fi în prezența unei motivări incomplete, neclare, neconvingătoare și inaccesibilă părților.

Se constată că în cazul multora dintre hotărârile analizate, lipsa sintezei și a analizei efectuate au afectat și coerența hotărârilor și prezentarea aspectelor relevante într-o succesiune logică, împrejurare de natură să îngreuneze parcurgerea și înțelegerea facilă a hotărârilor de către cei cărora le sunt adresate.

Fără a relua cele arătate mai sus, comisia constată că aspectele precum: preluarea în conținutul deciziei din apel a actelor procesuale efectuate de instanța de fond (care se regăsesc și în conținutul încheierilor de ședință), redarea repetată a acelorași împrejurări și mijloace de probă, redarea integrală sau chiar parțială a unor probe, fără o evaluare și coroborare punctuală a acestora, sunt aspecte de natură a crea confuzii asupra analizei pe care instanța de apel o efectuează în cadrul devoluțiunii prevăzute de lege.

În același timp, se constată că în anumite situații, criticile formulate de părți în cadrul căilor de atac formulate au fost preluate ca atare în conținutul deciziilor din apel, fără a fi trecute prin filtrul judecătorului și fără a se interveni asupra acestora, în sensul sintetizării și prezentării într-un mod ordonat și în limbaj juridic, coerent.

Punctual, candidatul contestator critică evaluarea efectuată de comisia de evaluare la acest criteriu, făcând trimitere la unele hotărâri ca fiind reținute drept exemplu.

O primă hotărâre la care candidatul contestator face trimitere (pct. II, lit. B, pct. 2, 3) este **Hotărârea nr. 3**, însă din raportul de evaluare, la criteriul „coerența în exprimare”, nu se reține această hotărâre ca exemplu de deficiență, fiind indicate și analizate aspecte din **Hotărârile nr. 1, 5 și 9**, depuse de candidat.

În privința **Hotărârii nr. 1**, candidatul contestator susține că paragraful reținut ca exemplu de frază neterminată în raport a fost scos din context, considerentele fiind expuse pe mai multe paragrafe cu o structură logică. Această susținere nu poate fi însușită de comisia de soluționare a contestațiilor, contrariul acesteia rezultând cu evidență din simpla lecturare a fragmentelor redade în raport. Cât privește susținerea candidatului contestator în sensul că a fost necesară reluarea într-o formulare identică a acelorași argumente pentru mai mulți inculpați cu situații similare pentru a răspunde criticilor aduse sentinței penale de fiecare dintre apelanți, comisia de soluționare a contestațiilor nu o poate reține întrucât nevoia și obligația de a răspunde unor critici poate fi satisfăcută/indeplinită și prin prezentarea argumentelor comune o singură dată pentru toți apelanții, fără o repetare succesivă a acelorași argumente, care încarcă în mod inutil hotărârea.

Cu privire la deficiența constatată în **Hotărârea nr. 5**, referitoare la redarea convorbirilor telefonice, candidatul contestator a precizat că aceasta a avut drept scop prezentarea mecanismului infracțional. Sub acest aspect, comisia de soluționare a contestațiilor reține că hotărârea în discuție cuprinde redarea integrală a unor dialoguri telefonice pe parcursul a 23 de pagini, aspect care nu susține prezentarea „mecanismului infracțional”, așa cum arată candidatul, ci dimpotrivă, împiedică sau cel puțin îngreunează urmărirea raționamentului avut în vedere. Redarea integrală a convorbirilor telefonice în cadrul hotărârii se regăsește, spre exemplu, și în cadrul **Hotărârii nr. 14** selectată de comisie.

De asemenea, în mod corect comisia de evaluare a reținut exprimările improprii și greoaie, cu fraze în care este dificil de identificat determinatul și determinantul din punct de vedere gramatical. Exemplificativ, *„Dialogul, cu relevanță în probarea contribuției infracționale a inculpatelor II 13, persoana de la B care a beneficiat de aceste falsuri și care a transmis pe e-mail, prin intermediul angajatei la care se face referire cu numele J5 (este vizată B9, fostă B8), foaia ce conținea model de semnătură a lui B6, pentru imitarea ei de către B5, continuă astfel:”*

Cu privire la **Hotărârea nr. 9**, trecând dincolo de duelul argumentelor de analiză gramaticală, este de observat că se folosește în redactarea hotărârii metafore, cum chiar candidatul le califică, improprii unei argumentări clare, concise și accesibile a hotărârii judecătorești.

Față de considerentele expuse, comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că punctajul la acest criteriu de evaluare a fost stabilit în mod corect, în urma unei evaluări adecvate.

c) argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Candidatul contestator a susținut că deficiențele constatate de comisia de evaluare, respectiv absența unui proces analitic propriu, concis, riguros, aprofundat a apărărilor/criticilor/cererilor formulate, sunt contrazise flagrant de conținutul hotărârilor.

În susținere, candidatul contestator a făcut trimitere la **Hotărârile nr. 3, 5, 8**, depuse de acesta, și **Hotărârea nr. 29**, selectată de comisie, susținând că instanța a procedat la o analiză profundă, acceptând sau înlăturând motivat probele/cererile, însă este de observat că aceste hotărâri nu au fost reținute printre cele în care s-au constatat deficiențe subsumate acestui criteriu. Mai mult, în raportul de evaluare se reține că *„în considerentele majorității hotărârilor nu există o dezbatere reală a materialului probator...”*, situație în care trimiterea la cele patru hotărâri nu este relevantă. De altfel, punctajul acordat la acest criteriu, respectiv 6 puncte din 10, relevă împrejurarea că au fost constatate și hotărâri în care nu s-au evidențiat deficiențe din perspectiva acestui criteriu.

Comisia de evaluare a exemplificat printre hotărârile constatate cu deficiențe, **Hotărârea nr. 7**, depusă de candidat și **Hotărârile nr. 5, 12 și 20**, selectate de comisie, unele dintre acestea fiind contestate de candidat.

Astfel, cu privire la **Hotărârea nr. 7**, candidatul contestator a precizat că a procedat corespunzător la reținerea sumară a situației de fapt, cu ocazia redactării considerentelor deciziei, întrucât în cauză inculpații au solicitat să fie judecați în procedura recunoașterii învinuirii, apelul vizând aspecte de nelegalitate (pronunțarea unor soluții de încetare a procesului penal ca urmare a prescripției penale și pronunțarea unor soluții de achitare cu privire la o infracțiune de spălarea banilor).

Comisia de soluționare a contestațiilor, în dezacord cu candidatul contestator, reține că instanța de judecată, chiar și în cazul recunoașterii învinuirii, trebuie să analizeze și să evalueze probele, conform art. 349 alin. 2 din Codul de procedură penală, pentru a se asigura ca sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar soluția de condamnare/încetare este legală. Cu atât mai mult această analiză a situației de fapt și a probatoriului administrat este necesară în cazul solicitării achitării pentru unul dintre cazurile compatibile cu procedura recunoașterii învinuirii.

Cu privire la **Hotărârea nr. 12**, selectată, în care comisia de evaluare a constatat că nu se indică încheierea de arestare, nici data luării măsurii, nu sunt prezentate probele din care rezultă motivele verosimile a posibilei săvârșiri a faptei, candidatul contestator consideră această constatare ca fiind nefondată, pe de o parte, făcând trimitere la sinteza încheierii primei instanțe, iar pe de altă parte, apreciind că nu era necesar a fi indicate probele din care rezultă motivele verosimile a posibilei săvârșiri a faptei, dat fiind că verificarea măsurii preventive se realiza la un termen intermediar, anterior primului termen acordat în apel și tocmai pentru a evita o eventuală antepunțare. În plus, invocă și condamnarea din primă instanță.

Sușinerile candidatului contestator sunt total neîntemeiate întrucât o analiză a menținerii sau nu a unei măsuri preventive, chiar și în faza apelului (la termenul de judecată a apelului sau la un termen intermediar), presupune verificarea subzistenței temeiurilor avute în vedere la momentul luării măsurii preventive sau dacă au apărut temeiuri noi, conform art. 422 și art. 208 alin. 4 din Codul de procedură penală. Or, dacă în cadrul acestei verificări nu se reține încheierea de arestare, nici temeiurile care au justificat măsura arestării, și nici nu se verifică subzistența probelor din care rezultă motivele verosimile ale posibilei săvârșiri a faptei, verificarea impusă de lege ar rămâne fără conținut, fiind o simplă formalitate, ceea ce este de neconceput. Mai mult, nici condamnarea dispusă de prima instanță nu exonerează instanța de apel de verificarea menținerii sau nu a măsurii preventive, prin verificarea subzistenței temeiurilor, inclusiv a probelor vizând motivele verosimile a posibilei săvârșiri a faptei, aspect ce rezultă din dispozițiile art. 208 alin. 4 din Codul de procedură penală, care nu disting în funcție de soluția primei instanțe.

Prin urmare, comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că s-a făcut o evaluare corespunzătoare la acest criteriu și a fost acordat un punctaj adecvat de către comisia de evaluare.

d) încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

La acest criteriu, candidatul contestator susține că punctajul de 5 puncte din 10 este inacceptabil, constatarea comisiei contrazice flagrant conținutul hotărârilor și ridică semne serioase de întrebare dacă comisia de evaluare a parcurs integral toate cele 40 de hotărâri supuse evaluării.

În susținere, se invocă **Hotărârile nr. 3, 5 și 8**, depuse de candidat și **Hotărârea nr. 29**, selectată de comisie.

Un prim aspect ce se impune a fi evidențiat este acela că hotărârile la care face trimitere candidatul contestator, trei depuse de acesta și una selectată de comisie, au fost invocate și la criteriile anterioare, în dovedirea îndeplinirii cerințelor impuse în criteriile de evaluare. Însă, este esențial a nu se pierde din vedere că evaluarea nu se poate efectua numai cu privire la hotărârile alese și depuse de candidat, ci aceasta poartă asupra tuturor hotărârilor, respectiv cele selectate de comisie și cele depuse de candidat. Astfel, obiectul evaluării este reprezentat de cele 40 de hotărâri pronunțate și redactate de candidat.

Raportat la punctajul acordat de comisia de evaluare la acest criteriu, respectiv 5 puncte din totalul de 10, se poate constata că pentru jumătate dintre hotărârile supuse evaluării nu s-au constatat deficiențe din perspectiva acestui criteriu, situație în care indicarea de către candidatul contestator a unui număr redus de hotărâri (patru hotărâri), care, în aprecierea sa, corespund cerințelor criteriului analizat, nu este de natură să dovedească netemeinicia concluziei la care a ajuns comisia de evaluare.

Deopotrivă, candidatul contestator a formulat critici și cu privire la reținerile punctuale ale comisiei de evaluare în exemplele de hotărâri menționate.

Astfel, în **Hotărârea nr. 5** depusă de candidat, comisia de evaluare, în mod corect, a reținut că s-a admis acțiunea pentru o sumă și s-a menținut măsura asiguratorie pentru o sumă mai mare fără a argumenta ce justifică această diferență. Analiza candidatului contestator din cadrul contestației, care vine să explicitizeze această diferență, nu poate suplini lipsa argumentației din cadrul hotărârii și justetea reținerii acestui aspect de către comisia de evaluare.

Candidatul contestator a criticat și susținerea comisiei de evaluare în sensul că sunt folosite argumentări standard pentru un anumit tip de motive analizate (exemplu, aplicarea art. 6 CEDO pentru nemotivarea primei instanțe), făcând trimitere la hotărârile nr. 1 și 2, depuse de candidat.

Referitor la **Hotărârile nr. 1 și 2**, candidatul contestator precizează că nemotivarea hotărârii a constituit motiv de apel, fiind analizată ca atare, iar argumentările reținute de comisie ca fiind standard au fost în realitate trimiteri la jurisprudența CEDO în materia art. 6 CEDO.

Sub acest aspect, comisia de soluționare a contestațiilor, în acord cu comisia de evaluare, constată că în cele două hotărâri s-au folosit argumentări standard pentru un anumit tip de motive analizate (aplicarea art. 6 CEDO pentru nemotivarea hotărârii de către prima instanță) în condițiile în care argumentele sunt identice, cu aceleași formulări și cu aceleași trimiteri la dispoziții legale și la jurisprudența CEDO, cu aceleași paragrafe, precum și cu aceeași concluzie.

Referitor la **Hotărârea nr. 4**, depusă de candidat, comisia de evaluare a reținut că s-a reluat în cuprinsul aceleiași hotărâri, aceeași motivare teoretică, aplicabilă în toate cazurile pentru inculpați cu situații juridice similare.

Într-adevăr, comisia de soluționare a contestațiilor, la rândul ei, constată că cereri identice/similare ale unor inculpați diferiți, dar aflați în situații identice, sunt motivate prin reluarea acelorași argumente pentru fiecare inculpat în parte, atât timp cât structurarea hotărârii s-a făcut pe inculpați și nu pe problemele ridicate de unul sau mai mulți inculpați în cererile formulate. Această manieră de abordare a condus la o repetare a argumentelor cu consecința încălcării hotărârii și îngreunării urmăririi analizei tuturor cererilor formulate.

În concluzie, comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că s-a făcut o evaluare corespunzătoare la acest criteriu și a fost acordat un punctaj adecvat de către comisia de evaluare.

e) argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Și cu privire la acest criteriu, candidatul contestator susține că punctajul de 5 puncte din 10 este inacceptabil, având în vedere profunzimea analizei juridice demonstrate, indicând în acest sens aceleași hotărâri, respectiv două hotărâri depuse de candidat, **nr. 3 și nr. 8** și una selectată de comisie, **nr. 29**.

Argumentele reținute de comisia de soluționare a contestațiilor la criteriile anterioare cu privire la exemplele de hotărâri invocate de candidatul contestator, prin care face dovada respectării anumitor cerințe, sunt valabile și cu privire la acest criteriu, fiind invocate aceleași hotărâri, așa cum s-a reținut anterior.

Candidatul contestator a criticat reținerea comisiei de evaluare în ceea ce privește motivarea în hotărârile pronunțate în calea de atac a apelului, prin sintagma că în mod corect sau judicios prima instanță a analizat ansamblul probator și a reținut starea de fapt, invocând lipsa indicării unor astfel de hotărâri.

La rândul ei, comisia de soluționare a contestațiilor reține că în cazul unor hotărâri analizate, pronunțate în apel, nu a putut fi identificat un raționament logico-juridic propriu al candidatului, atâta vreme cât a fost însușit raționamentul primei instanțe de judecată.

Nefiind efectuat un proces de analiză a probelor administrate, nu a putut fi efectuată o legătură logică între probe și situația de fapt reținută, atâta vreme cât candidatul, într-un număr mare de cauze, și-a însușit situația de fapt stabilită de prima instanță de judecată. Exemplificativ, **Hotărârea nr. 7**, depusă de candidat și **Hotărârile nr. 11, 13, 14, 20, 21, 26, 27, 28**.

Silogismul logico-juridic nu este prezent nici în procesul de interpretare și nici în cel de coroborare a probelor administrate în cauză, acestea nefiind supuse analizei sub nicio formă de către candidat în cazul hotărârilor judecătorești menționate.

Candidatul contestator a mai precizat că a procedat la reținerea sumară a situației de fapt, fără o referire expresă la legătura logico-juridică dintre probe și starea de fapt, întrucât în respectivele cauze inculpații au urmat procedura recunoașterii învinuirii, apelul vizând doar procesul de reindividualizare a sancțiunilor penale.

Comisia de soluționare a contestațiilor, în dezacord cu candidatul contestator, reține că instanța de judecată, chiar și în cazul recunoașterii învinuirii, trebuie să analizeze și să evalueze probele, conform art. 349 alin. 2 din Codul de procedură penală, pentru a se asigura ca sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar soluția de condamnare este legală. Această analiză este obligatorie chiar și atunci când aceste aspecte nu au fost contestate, în temeiul art. 417 alin. 2 din Codul de procedură penală, întrucât aplicarea/reindividualizarea unei pedepse nu poate fi efectuată decât după constatarea existenței infracțiunii care atrage aplicarea acesteia.

Deopotrivă, candidatul contestator a formulat critici și cu privire la reținerile punctuale ale comisiei de evaluare în exemplele de hotărâri menționate.

Astfel, în **Hotărârea nr. 1**, depusă de candidat, comisia de evaluare, în mod corect, a reținut că s-a omis analiza motivului invocat de parchet referitor la greșita neaplicare a deciziei CJUE C-107/23. Susținerea candidatului în sensul că ar fi fost superflua trimiterea la decizia CJUE, o hotărâre anterioară celei obligatorii pronunțate de Înalta Curte prin Decizia nr. 16/2024, nu poate fi reținută de comisia de soluționare a contestațiilor, întrucât nu a răspuns la un motiv de apel, iar acesta impunea analiza raportului dintre cele două hotărâri menționate.

Referitor la **Hotărârea nr. 2**, candidatul contestator precizează că nemotivarea hotărârii a constituit motiv de apel, fiind analizată ca atare, explicând la fiecare inculpat de ce dispozițiile legale invocate sunt sau nu aplicabile.

Comisia nu poate reține nici această susținere întrucât în hotărâre s-a efectuat o analiză la nivel teoretic a unor noțiuni relevante din perspectiva legislației europene, fără ca, la finalul analizei, să se indice modalitatea în care aceste considerente teoretice își găsesc aplicabilitatea în cauză.

De asemenea, comisia de evaluare a mai reținut, în mod corect, și alte deficiențe ale acestei hotărâri cu privire la ordinea în care sunt tratate legea penală mai favorabilă, verificarea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii, incidența art. 19 din Legea nr. 682/2002. Cu privire la aceste aspecte, candidatul contestator a susținut doar că ordinea în care au fost tratate legea

penală mai favorabilă și verificarea condițiilor de tipicitate în hotărâre este cea corectă, respectiv întâi legea penală mai favorabilă și apoi tipicitatea infracțiunii.

Comisia de soluționare a contestațiilor nu poate îmbrățișa punctul de vedere al candidatului contestator întrucât, în speță, legea penală mai favorabilă nu viza condițiile de tipicitate ale infracțiunii, ci tratamentul sancționator mai blând, astfel că analiza tipicității avea întâietate față de legea penală mai favorabilă.

În raport de aceste deficiențe, constatate și de comisia de soluționare a contestațiilor, se apreciază că punctajul a fost acordat în mod corespunzător și nu se impune reevaluarea acestuia.

f) evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

La acest criteriu candidatul contestator susține că enumerarea probelor și a termenelor în căile de atac, aspect constatat de comisia de evaluare ca fiind o deficiență, este adesea esențială pentru a demonstra legalitatea procedurii și respectarea dreptului la apărare.

În dezacord cu candidatul contestator, comisia de soluționare a contestațiilor reține că enumerarea tuturor încheierilor cu măsurile dispuse prin acestea, așa cum s-a constatat la criteriul de la lit. a), nu prezintă relevanță și nici nu demonstrează, așa cum se susține, legalitatea procedurii și respectarea dreptului la apărare. Dacă, într-adevăr, este necesară prezentarea unor măsuri/acte procesuale/probe dispuse/efectuate/administrate pe parcursul procesului penal, acestea pot fi expuse punctual.

Comisia de soluționarea a contestațiilor constată că, în mod corect, comisia de evaluare a reținut în raportul contestat expuneri și detalieri ale aspectelor nerelevante vizând înșiruire de termene și probe, conținutul declarațiilor martorilor, fără a face trimitere punctual în raționamentul logico-juridic, preluarea pe larg a hotărârii primei instanțe, uneori cu redarea dispozitivului de două ori, sau redarea integrală a motivelor de apel. Aceste aspecte se regăsesc, în special, în considerentele hotărârilor pronunțate în căile de atac, iar hotărârile la care s-a făcut trimitere în raport sunt relevante.

Argumentele expuse în contestația formulată prin care candidatul încearcă să justifice o asemenea modalitate deficitară de redactare a hotărârilor judecătorești (complexitatea cauzei, problematica vizată de criticile formulate, natura cauzei) nu sunt de natură a schimba constatarea și justitea analizei comisiei de evaluare.

Pe cale de consecință, comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că s-a făcut o evaluare corespunzătoare la acest criteriu și a fost acordat un punctaj adecvat, astfel că nu se impune reevaluarea acestuia.

g) redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Nu au fost formulate critici privind evaluarea la acest criteriu

h) analiza și interpretarea probelor administrate

Constatarea comisiei de evaluare expusă în raport, în sensul că într-un număr mare de hotărâri candidatul nu procedează la analiza materialului probator sau realizează o analiză formală, a fost criticată de candidatul contestator, susținându-se că este profund nefondată și ignoră analiza detaliată a probatoriului, făcând trimitere în acest sens la aceleași hotărâri, respectiv **Hotărârile nr. 3 și 5**, depuse de candidat și **Hotărârea nr. 29**, selectată de comisie.

Comisia de contestații reține, așa cum s-a expus și anterior, că evaluarea hotărârilor judecătorești are ca obiect toate hotărârile candidatului, atât cele selectate aleatoriu, cât și cele depuse de candidat, iar verificarea criteriilor se face în raport cu fiecare dintre aceste hotărâri.

Este de necontestat faptul că unele hotărâri, în special cele depuse de candidat, probează acest criteriu, însă nu doar acestea sunt evaluate și punctate.

Or, comisia de contestații constată, în acord cu comisia de evaluare, că acest criteriu nu se verifică în mai multe hotărâri selectate aleatoriu, nici în unele depuse de candidat, așa cum s-a reținut anterior, astfel că punctajul acordat reflectă situația regăsită în hotărârile supuse evaluării și nu se impune a fi reevaluat.

i) modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul.

Nu au fost formulate critici privind evaluarea la acest criteriu

j) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor.

Nu au fost formulate critici la evaluarea acestui criteriu.

În urma respingerii contestației, punctajul final al candidatului este 67 de puncte

Data: 13.11.2025

Comisia de soluționare a contestațiilor pentru Secția Penală

Judecător -

Judecător -

Prof. univ. dr. -